

Žijeme ve světě, nikoliv ve skladišti, v museu úplně **stejných cínových panáčků**. Alev **prostoru, kde se pohybují naprosto nestejní, zcela odlišní**. A s touto rozdílností se to má nejrůznějším způsobem. - Je **rozdílnost, která je přínosem, obohacením**. Vzpomeňte např. na **orchestr**, kde dobře a k dobrému spolupracující různost obohacuje v tom nejlepším slova smyslu / symfonia = souznění /. - Je ovšem i **rozdílnost, odlišnost** jiná, která bývá pokládána za **podezřelou až nebezpečnou**. To stojí např. v pozadí onoho tzv. **třídního boje**, který se před nedávnem odehrával v této zemi, kdy něco vlastnit / byt to bylo poctivě získané („ mozoly “) bylo podezřelé, ba až zločinné /. A kdy se narodit jako **příslušník určité národnostní skupiny znamenalo být „ odepsán “ již od peřinky či plínek** / tzv. cikáni, Maďari, tzv. sudetští (a takové příběhy se neodehrávají jenom u nás)/.

„ **Pestré** „, to bylo **i** ve městě, jehož jméno stojí v záhlaví novozákonního dopisu, pojednání, které jsme otevřeli v tomto shromáždění s upřímným a pokorným přáním, že obohatí náš vnitřní život, tedy **v Efezu**. To město se nacházelo na jihozápadním pobřeží území, kterému se tenkrát říkalo Malá Asie, dnes pak Turecko. Bylo to správné středisko, přístavní město a místo, kde kvetl obchod. A tak se zde **setkávali lidé prakticky ze všech koutů tehdejšího známého světa, zastánci nejrůznějších životních postojů i stoupcí nejrozmanitějších filosofických i náboženských směrů. Je toto město nesourodým slepencem nebo společenstvím ? A co pro něj znamená křesťanský sbor, společenství Ježíšových učedníků ?** Přežívají v ústraní – pro jistotu. A nebo jsou **„ solí a světlem “** / Mt 5, 13 – 16 /, jak je k tomu pozval jejich Pán ?

A tu jsou **některé z podnětů, které apoštol předává** společenství Ježíšových učedníků, které se pohybuje v tomto prostředí.

„ **Rozdělující zed'** “ / v. 14 / - **Nedostatečně** by si - podle mě - tuto myšlenku **vykládal ten, kdo by k ní přistupoval jako k líčení protikladu mezi těmi, kdo byli po stránce náboženské neprve Židy a poté se stali křesťany a mezi těmi, kdo s židovstvím neměli nic společného neměli a chtěli se stát „ rovnou “ Ježíšovými učedníky. „ Rozdělující zdi “** jsou, jak známo, **na mnoha místech a člověk často žasne, kde a jak se vytvořily**. A všechny **lidské pokusy, jak je odstranit / „ zbavit se “** jich / se ukazují v tom lepším případě jako **krátkodeché. Pro apoštola platí / a zdá se, že je to zkušenost i jiných / jedině On / rozuměj Ježíš / je schopen trvale a účinně tuto překážku odstranit.**

Proto **výrok o odstranění zdi spojuje s dalším** - přesně převedeno - **„ on je náš pokoj “** / v. 14 / přičemž je třeba povědět, že slovo **pokoj vyjadřuje soulad / „ souznění “ / s Božími plány a záměry**, které tak přesvědčivě a nepřehlédnutelně **vstoupily do světa / začaly se uskutečňovat / v události stvoření a Ježíšova narození / „ On je náš pokoj “** znamená, že **nedochází jenom k odstraňování / destrukci / něčeho / byt by to bylo špatné a zlé /, ale že se zde také vytváří to, co je nejenom nové, ale především přínosné a hodnotné / „ nový člověk “** v.15 1 (dodávám „ na okraj “, že Pavel zná i pojem **„ nové stvoření “** - 1 Kor 5, 17 Ga 6, 15)/ - **Pánu Bohu nejde o to, dobývat trhy novými, vylepšenými modely.**

A **do tohoto zachraňujícího a udravujícího dění patří i „ již “ nebýt „ cizincem “** / je možné chápat i odcizeným, „ visícím ve vzduchu “ / a **„ bezdomovcem “** / je možné rozumět i nezakotveným, vykořeněným /. A **všude tam, kde**

němu dochází, mizí to, co odděluje a staví proti sobě a člověk přestává být „ znetvořeninou “ / „ loutkou “ v ruce jistého „ rozvraceče “ - ďábla / a stává se skutečným, opravdovým člověkem. A to je dar, nad který v tomto světě není a není nikoho jiného, kdo by něco takového bez vypočítavé protislužby nabízel / je to skutečná a opravdová milost /.

-
A pak je tu „ společníci svatých a rodina Boží “ , kteří jsou „ chrám Boží “. Ano, **uprostřed tohoto světa, kde působí nejrůznější - ne vždy přínosné - moci a síly, kde se pohybují lidé s nejrůznějšími vlohami a zážitky / ne vždy dobrými / vzniká společenství, které spolu dobře vychází v tom nejlepším slova smyslu a které smí být pomocí a obohacením pro ty, kdo se s ním setkávají.** Pravda, **může se stát, že svým vnějším zjevem neupoutá a neoslňuje.** Ale na tom nesejde. **Rozhodující je, co vkládá do času, který je mu / jako celku i jako jeho jednorázovým členům / na této Zemi svěřen.** Jde o to, **aby zaznělo** při tom rozhodujícím hodnocení - „ to dobře služebníku věrný “ / Mt 25, 21 / či jak vyznává jedna z našich písní „ nežít marně “ / EZ 384 / ____

-
U čeho se zastavit především pro naslouchání těmto apoštolovým myšlenkám ?

I k této společnosti patří celá řada „ rozdělujících zdí “ či nepřekonatelných příkopů / od tzv. politiky (musejí se nedohodnout) k dělítkům majetkovým či životním způsobům (např. tradiční a tzv. alternativní) / . Tam, kde jde skutečně o evangelium tam nemusíme stát proti sobě a moje řešení není samozřejmě lepší než cesta, kterou jde ten druhý. Ano, aby se to zdařilo, je k tomu **treba pokory a odvahy.** Poslouchejme dobře - ta může být darována !

Ke slovu pokoj mi dovoluňte **ocitovat z řeči,** kterou si připravoval **Jan Hus pro vystoupení před kostnickým koncilem /** věřil - leč marně - že mu bude umožněno /. Je **trojí pokoj** - pokoj s Bohem, pokoj se sebou samým a pokoj s okolím. **Jistě nejedna z těch nepodařeností, jež k nám patří a jež jsou kolem nás, zmizí začneme - li „ pracovat “ na našem duchovním zdraví.** Promiňte mi, docela často mi připadá, že naše „ **duchovní záhony** “ jsou poněkud „ **zaplevelené** “.

Mezi dary, které Bůh do tohoto světa vložil a stále vkládá, je společenství zvané církve. Prostor, kde zaznívá slovo, které není lidské myšlenky, pocity a nálady a proto uzdravuje, ukazuje cestu, dodává odvahu a sílu jít cestou, která člověka vnitřně naplňuje a která působí, že smí být přínosem pro své okolí a proto nežije marně a zbytečně.

Tábor 28.4.. 2013

vstup: Kol 1, 20

čtení: Ef 2, 11 - 22

před: J 10, 16

text: Fil 3, 21

VP: 1 Pt 2, 5

poslání:

EZ 93

DEZ 227 119

SV 648

Vyznání a chvály :

Ž 37, 27.9-30.34

Hospodine, Pane náš laskavý a Otče dobrotivý,

Žijeme ve světě, kde se toho tolik odehrává a my nejednou nevíme kudy a jak dál

Děkujeme, že smíme vědět, jak cesta s tebou a za Tebou je tím nejlepším řešením

Jenže - přiznáme pokorně - ji ne vždy důvěřujeme a často se nám zdá, že cesty jiné jsou schůdnější a zajímavější a tak se jimi pouštíme, jenže výsledky bývají politováníhodné

A k tomu patří i to, že nejsme pomocí a přínosem těm, mezi které jsi nás poslal a povolal

A tak před Tebe předstupujeme s hlavou sklopenou a voláme Pane smiluj se, neboť jenom ve Tvém odpuštění se před námi může otevřít nová a nadějeplná budoucnost

chválíme Tě, že v tomto světě stále zní Tvé slovo, slovo pozvání na obsahově novou cestu, které je určeno naprosto všem

chválíme Tě, že přicházíš i za těmi, kdo selhali, snímáš z nich toto břemeno a ukazuješ kudy a jak dál

chválíme Tě, že smíme žít v tomto světě jako domově, který nám připravila Tvoje láska

Výročí :

26.4.

1950 zrušena řeckokatolická církev u nás, byla násilivně včleněna do církve pravoslavné, ta se měla stát jedinou církví u nás s napojením na Sovětský svaz

2004 + Miloš Bič, profesor Starého zákona na evangelické theologické fakultě, spolu s profesorem J.B. Součkem založili překladatelské skupiny, které vytvořili tzv. Český ekumenický překlad, za války se zapojil do odboje, vězněn v Terezíně a Dachau

28.4.

1908 Oscar Schnidler zachránce cca 1200 Židů na svitavsku

30.4.

1344 povýšení pražského biskupství na arcibiskupství, církev v českém království se stává samostatnou

1622 jesuité přebírají Karlovu universitu, ta je přejmenována na Ferdinandovu Karlovu universitu, bylo tomu tak až do skončení 1. světové války v roce 1918

1958 Suhnezeichen - hnutí, které přivádělo dohromady mladé lidí z Německa a zemí, které prožily nacistickou okupaci

1.5.

1881 Pierre Teilhard de Chardin, jesuita a přírodovědec, zastánce názoru, že svět se vyvíjí / evoluce / a to do bodu omega, jímž je Kristus

2.5.

1619 povstání moravských stavů proti Habburkům

3.5.

1561 Nicolas Herman skladatel mnoha duchovních písní, působil ve / tehdy / německém sboru v Jáchymova, v našem zpěvníku / dodatku / např. 646 *Ať chválí Boha křesťané*

1913 Josef Zvěřina římskokatolický theolog, představitel tzv. podzemní církve / která v čase komunismu nemohla působit na veřejnosti / , autor např. Theologie agapé

5.5.

1945 vypálení moravské obce Javoříčko německou armádou
začátek povstání v Praze

6.5.

1879 Břetislav Hrozný, orientalista, rozluštil písmo a řeč Chetitů, zakladatel orientálního ústavu v Praze